

prawoboze.org

Prawo Boże: Aneks 6: Zakazane pokarmy dla chrześcijan

NIE WSZYSTKIE ISTOTY ŻYWE ZOSTAŁY STWORZONE JAKO POKARM

OGRÓD EDEN: DIETA OPARTA NA ROŚLINACH

Ta prawda staje się jasna, gdy przyjrzymy się początkom ludzkości w Ogrodzie Eden. Adam, pierwszy człowiek, otrzymał zadanie pielęgnowania ogrodu. Jakiego rodzaju ogrodu? Oryginalny tekst hebrajski nie precyzuje, ale istnieją mocne przesłanki, że był to ogród owocowy:

„I zasadził Pan Bóg ogród na wschodzie, w Edenie... I sprawił Pan Bóg, że z ziemi wyrosło wszelkie drzewo miłe dla oka i dobre do jedzenia” (Rodzaju 2:15).

Czytamy również o roli Adama w nadawaniu imion i opiece nad zwierzętami, ale nigdzie Pismo nie sugeruje, że były one również „dobre do jedzenia”, jak drzewa.

SPOŻYWANIE MIĘSA W BOŻYM PLANIE

To nie znaczy, że jedzenie mięsa jest zabronione przez Boga — gdyby tak było, znalazłoby się wyraźne polecenie tego typu w całym Piśmie. Jednak tekst wskazuje, że spożywanie mięsa nie było częścią diety ludzkości od samego początku.

Początkowe zaopatrzenie człowieka ze strony Boga wydaje się być całkowicie roślinne, ze szczególnym uwzględnieniem owoców i innych roślin.

ROZRÓŻNIENIE MIĘDZY ZWIERZĘTAMI CZYSTYMI A NIECZYSTYMI

WPROWADZONE ZA CZASÓW NOEGO

Choć Bóg ostatecznie pozwolił ludziom zabijać i jeść zwierzęta, ustanowił jasne rozróżnienie między zwierzętami nadającymi się do spożycia a tymi, które się do tego nie nadawały.

To rozróżnienie pojawia się po raz pierwszy w instrukcjach danym Noemu przed potopem:

„Z każdego rodzaju zwierząt czystych weźmiesz po siedem par, samca i samicę, a z każdego rodzaju zwierząt nieczystych po jednej parze, samca i samicę” (Rodzaju 7:2).

DOMYŚLNA WIEDZA O ZWIERZĘTACH CZYSTYCH

Fakt, że Bóg nie wyjaśnił Noemu, jak odróżniać zwierzęta czyste od nieczystych, sugeruje, że taka wiedza była już zakorzeniona w ludzkości — być może od samego początku stworzenia.

To rozpoznanie zwierząt czystych i nieczystych odzwierciedla szerszy boski porządek i cel, w którym niektóre stworzenia zostały wyznaczone do określonych ról w ramach naturalnego i duchowego porządku.

WCZESNE ZNACZENIE ZWIERZĄT CZYSTYCH

POWIĄZANE Z OFIARAMI

Na podstawie dotychczasowego opisu w Księdze Rodzaju możemy bezpiecznie założyć, że aż do czasów potopu rozróżnienie między zwierzętami czystymi a nieczystymi dotyczyło wyłącznie ich przydatności jako ofiary.

Ofiara Abła z pierworodnych jego trzody podkreśla tę zasadę. W hebrajskim tekście wyrażenie „z pierworodnych swojej trzody” (מִבְּכֹרֹת צֹאן) zawiera słowo „trzoda” (*tzon*, צֹאן), które zazwyczaj odnosi się do małych zwierząt domowych, takich jak owce i kozy. Dlatego najprawdopodobniej Abel złożył w ofierze jagnię lub młodą kozę ze swojej trzody (Rodzaju 4:3-5).

OFIARY ZWIERZĄT CZYSTYCH SKŁADANE PRZEZ NOEGO

Podobnie, gdy Noe wyszedł z arki, zbudował ołtarz i złożył Panu całopalenia ze zwierząt czystych, które zostały wyraźnie wymienione w Bożych instrukcjach przed potopem (Rodzaju 8:20; 7:2).

To wczesne podkreślenie czystych zwierząt w kontekście ofiar stanowi fundament dla zrozumienia ich wyjątkowej roli w kulcie i czystości przymierza.

Hebrajskie słowa używane do opisania tych kategorii — **tahor** (טהור) i **tamei** (טמא) — nie są przypadkowe. Są głęboko powiązane z pojęciami świętości i oddzielenia dla Pana:

- **טמא (Tamei)**

Znaczenie: Nieczysty, skażony.

Zastosowanie: Odnosi się do rytualnej, moralnej lub fizycznej nieczystości. Często dotyczy zwierząt, przedmiotów lub czynów zakazanych w kontekście spożycia lub kultu.

Przykład: „*Tych jednak nie będziecie jeść... są dla was nieczyste (tamei)*” (Kapłańska 11:4).

- **טהור (Tahor)**

Znaczenie: Czysty, nieskalany.

Zastosowanie: Odnosi się do zwierząt, przedmiotów lub osób nadających się do spożycia, kultu lub działań rytualnych.

Przykład: „*Będziecie rozróżniać między świętym a pospolitym, między nieczystym a czystym*” (Kapłańska 10:10).

Te pojęcia stanowią podstawę Bożych przepisów dietetycznych, które zostały później szczegółowo opisane w **Księdze Kapłańskiej 11** oraz **Księdze Powtórzonego Prawa 14**. Rozdziały te wymieniają konkretne zwierzęta uznane za czyste (dozwolone do jedzenia) oraz nieczyste (zakazane do spożycia), aby lud Boży pozostał odrębny i święty.

BOŻE NAPOMNIENIA PRZECIWKO SPOŻYWANIU MIĘSA ZWIERZĄT NIECZYSTYCH

W całym **Tanachu** (Starym Testamencie) Bóg wielokrotnie napominał swój lud za łamanie Jego przepisów dietetycznych. Wiele fragmentów Pisma Świętego wprost potępia spożywanie nieczystych zwierząt, podkreślając, że taki czyn był postrzegany jako bunt wobec przykazań Boga:

„*To lud, który nieustannie Mnie obraża... jedzą wieprzowinę, a w ich naczyniach znajduje się rosół z nieczystego mięsa*” (Izajasza 65:3-4).

„*Ci, którzy się poświęcają i oczyszczają, aby wejść do ogrodów, idąc za tym, który spożywa mięso wieprzowe, szczury i inne rzeczy nieczyste — wszyscy razem z nim zginą*” — mówi Pan (Izajasza 66:17).

Te napomnienia pokazują, że jedzenie nieczystego mięsa nie było tylko sprawą diety, lecz kwestią moralną i duchową. Spożywanie takiego pokarmu było aktem nieposłuszeństwa wobec Bożych instrukcji. Ludzie, dopuszczając się praktyk wyraźnie zakazanych, okazywali lekceważenie wobec świętości i posłuszeństwa.

JEZUS A MIĘSO NIECZYTE

Wraz z przyjściem Jezusa, rozwojem chrześcijaństwa i pojawieniem się Nowego Testamentu, wielu zaczęło się zastanawiać, czy Bogu nadal zależy na posłuszeństwie Jego przykazaniom, w tym zasadom dotyczącym nieczystych pokarmów. W rzeczywistości niemal cały świat chrześcijański je dziś, co tylko chce.

Faktem jednak jest, że w Starym Testamencie nie ma żadnego proroctwa, które mówiłoby, że Mesjasz zniesie prawo dotyczące nieczystych pokarmów — ani jakiegokolwiek inne prawo Jego Ojca (jak twierdzą niektórzy). Jezus wyraźnie przestrzegał wszystkich zarządzeń Ojca, także w tej sprawie. **Gdyby Jezus jadł wieprzowinę** — tak jak wiemy, że jadł ryby (Łukasza 24:41-43) i baranka (Mateusza 26:17-30) — mielibyśmy wyraźny przykład do naśladowania. Ale wiemy, że tak nie było. Nie ma żadnych dowodów na to, że Jezus i Jego uczniowie odrzucili te instrukcje, które Bóg przekazał przez proroków.

OBALONE ARGUMENTY

FAŁSZYWY ARGUMENT: „Jezus uznał wszystkie pokarmy za czyste”

PRAWDA:

Ewangelia Marka 7:1-23 jest często cytowana jako dowód na to, że Jezus zniósł prawa dotyczące nieczystych pokarmów. Jednak dokładna analiza tekstu pokazuje, że taka interpretacja jest bezpodstawna. Często błędnie cytowany werset brzmi:

„Bo pokarm nie wchodzi do jego serca, lecz do żołądka, a potem jest wydalany”. (W ten sposób uznał wszystkie pokarmy za czyste) (Marka 7:19).

KONTEKST: NIE CHODZI O MIĘSO CZYSTE I NIECZyste

Przede wszystkim, kontekst tego fragmentu nie dotyczy podziału na mięso czyste i nieczyste opisanego w Księdze Kapłańskiej 11. W rzeczywistości odnosi się do sporu między Jezusem a faryzeuszami na temat żydowskiej tradycji niezwiązanej z przepisami dietetycznymi. Faryzeusze i uczeni w Piśmie zauważyli, że uczniowie Jezusa nie dokonali rytualnego obmycia rąk przed jedzeniem, znanego w języku hebrajskim jako *netilat jadajim* (נטילת ידיים). Obrzęd ten polega na obmyciu rąk z błogosławieństwem i jest praktykowany do dziś, zwłaszcza w kręgach ortodoksyjnych.

Zaniepokojenie faryzeuszy nie dotyczyło prawa Bożego, lecz przestrzegania ludzkich tradycji. Ocenili oni brak tego rytuału u uczniów jako pogwałcenie zwyczaju, utożsamiając to z nieczystością.

ODPOWIEDŹ JEZUSA: LICZY SIĘ SERCE

Jezus poświęca znaczną część Ewangelii Marka 7, aby nauczać, że to, co naprawdę kała człowieka, to nie zewnętrzne rytuały, ale stan jego serca. Podkreśla, że duchowa nieczystość pochodzi z wnętrza — z grzesznych myśli i czynów — a nie z zaniedbania obrzędowych tradycji.

Gdy Jezus mówi, że pokarm nie kała człowieka, ponieważ trafia do przewodu pokarmowego, a nie do serca, nie odnosi się do prawa dietetycznego, ale do tradycji mycia rąk. Jego przesłanie dotyczy wewnętrznej czystości, a nie zewnętrznych rytuałów.

DOKŁADNA ANALIZA MARKA 7:19

Marka 7:19 jest często źle rozumiany z powodu przypisu wtrąconego przez wydawców Biblii, który mówi: „W ten sposób uznał wszystkie pokarmy za czyste.” Tymczasem grecki tekst zawiera jedynie zdanie: „οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται **καθαριζον παντα τα βρωματα**”, co dosłownie znaczy: „ponieważ nie wchodzi do jego serca, lecz do żołądka i wychodzi do latryny, oczyszczając wszystkie pokarmy”.

Tłumaczenie: „wychodzi do latryny, oczyszczając wszystkie pokarmy” jako: „W ten sposób uznał wszystkie pokarmy za czyste” jest jawną próbą manipulacji tekstem, mającą na celu dostosowanie go do powszechnego uprzedzenia wobec Prawa Bożego w seminariach i wśród wydawców Biblii.

Bardziej logiczne jest odczytanie całego zdania jako codziennego opisu procesu trawienia. Układ pokarmowy przyjmuje jedzenie, wyodrębnia składniki odżywcze i to, co pożyteczne dla organizmu (czysta część), a reszta jest wydalana jako odpad. Zwrot „oczyszczając wszystkie pokarmy” odnosi się najprawdopodobniej do naturalnego procesu oddzielania tego, co użyteczne, od tego, co zostaje usunięte.

WNIOSKI DOTYCZĄCE TEGO FAŁSZYWEGO ARGUMENTU

Ewangelia Marka 7:1-23 nie dotyczy zniesienia przepisów dietetycznych Bożego Prawa, lecz odrzucenia ludzkich tradycji, które stawiają zewnętrzne rytuały ponad stan serca. Jezus nauczał, że prawdziwa nieczystość pochodzi z wnętrza człowieka, a nie z braku ceremonii. Twierdzenie, że „Jezus uznał wszystkie pokarmy za czyste”, jest błędną interpretacją tekstu, wynikającą z uprzedzeń wobec wiecznych przykazań Bożych. Uważna lektura kontekstu i oryginalnego języka pokazuje jasno, że Jezus podtrzymywał nauki Tory i nie odrzucił żadnego z przepisów dotyczących pokarmów.

FAŁSZYWY ARGUMENT: „W wizji Bóg powiedział apostołowi Piotrowi, że odtąd możemy jeść mięso każdego zwierzęcia”

PRAWDA:

Wielu ludzi powołuje się na wizję Piotra z Dziejów Apostolskich 10 jako dowód na to, że Bóg zniósł prawa dotyczące nieczystych zwierząt. Jednak bliższe przyjrzenie się kontekstowi i celowi tej wizji pokazuje, że nie miała ona nic wspólnego ze zniesieniem przepisów dotyczących pokarmów. Celem wizji było nauczenie Piotra, aby przyjął pogan do ludu Bożego — a nie zmiana dietetycznych instrukcji przekazanych przez Boga.

WIZJA PIOTRA I JEJ CEL

W Dziejach Apostolskich 10 Piotr ma wizję płótna zstępującego z nieba, zawierającego wszelkiego rodzaju zwierzęta — zarówno czyste, jak i nieczyste — wraz z poleceniem: „zabijaj i jedz”. Reakcja Piotra jest jednoznaczna:

„Przenigdy, Panie! Bo nigdy nie jadłem nic skalanego ani nieczystego” (Dzieje Apostolskie 10:14).

Ta reakcja jest znacząca z kilku powodów:

1. Posłuszeństwo Piotra przepisom dietetycznym

Ta wizja miała miejsce po wniebowstąpieniu Jezusa i po zesłaniu Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy. Gdyby Jezus podczas swojej służby zniósł prawa dotyczące pokarmów, Piotr — bliski uczeń Jezusa — wiedziałby o tym i nie zareagowałby tak zdecydowanym sprzeciwem. Fakt, że Piotr odmówił spożycia nieczystych zwierząt, świadczy o tym, że nadal przestrzegał tych praw i nie rozumiał, że miałyby one zostać unieważnione.

2. Prawdziwe przesłanie wizji

Wizja zostaje powtórzona trzykrotnie, co podkreśla jej znaczenie, ale jej prawdziwe znaczenie zostaje wyjaśnione kilka wersetów później, gdy Piotr odwiedza dom Korneliusza, poganina. Sam Piotr tłumaczy sens wizji:

„Bóg pokazał mi, żebym żadnego człowieka nie nazywał skalanym ani nieczystym” (Dzieje Apostolskie 10:28).

Wizja nie dotyczyła w ogóle jedzenia, ale była symbolicznym przesłaniem. Bóg użył obrazu zwierząt czystych i nieczystych, aby nauczyć Piotra, że bariery między Żydami a poganami zostały zniesione i że poganie mogą być teraz częścią wspólnoty przymierza Bożego.

NIEKONSEKWENCJE LOGICZNE W ARGUMENCIE „ZNIESIONE PRAWA O POKARMACH”

Twierdzenie, że wizja Piotra znosi prawa dietetyczne, ignoruje kilka kluczowych faktów:

1. Początkowy sprzeciw Piotra

Gdyby prawa dotyczące pokarmów były już zniesione, sprzeciw Piotra nie miałby sensu. Jego słowa ukazują, że nadal przestrzegał tych przepisów — i to mimo wielu lat chodzenia za Jezusem.

2. Brak dowodu w Piśmie

Nigdzie w Dzieje Apostolskie 10 nie znajduje się stwierdzenie, że prawa dotyczące pokarmów zostały zniesione. Głównym tematem jest przyjęcie pogan, a nie redefinicja tego, co czyste i nieczyste.

3. Symbolika wizji

Znaczenie wizji staje się jasne, gdy spojrzymy na jej zastosowanie. Gdy Piotr rozumie, że Bóg nie ma względu na osoby, lecz przyjmuje każdego, kto się Go boi i czyni to, co prawe (Dzieje Apostolskie 10:34-35), oczywiste staje się, że wizja dotyczyła przełamywania uprzedzeń, a nie przepisów żywieniowych.

4. Sprzeczności interpretacyjne

Jeśli wizja dotyczyłaby jedynie pokarmów, byłaby sprzeczna z dalszym przekazem Dziejów Apostolskich, gdzie Żydzi wierzący, w tym Piotr, nadal przestrzegają wskazań Tory. Co więcej, wizja straciłaby swoją symboliczną moc, gdyby odczytywać ją dosłownie — jako wskazówkę żywieniową — a nie duchową lekcję dotyczącą włączenia pogan.

Stary obraz rzeźników przygotowujących mięso zgodnie z biblijnymi zasadami spuszczenia krwi ze zwierząt czystych, ptaków i zwierząt lądowych, jak opisano w Księdze Kapłańskiej 11.

WNIOSKI DOTYCZĄCE TEGO FAŁSZYWEGO ARGUMENTU

Wizja Piotra z Dziejów Apostolskich 10 nie dotyczyła jedzenia, lecz ludzi. Bóg użył obrazu zwierząt czystych i nieczystych, by przekazać głębszą duchową prawdę: że Ewangelia jest dla wszystkich narodów i że poganie nie mają być dłużej uważani za nieczystych lub wykluczonych z ludu Bożego. Interpretowanie tej wizji jako zniesienia praw dietetycznych to niezrozumienie zarówno kontekstu, jak i celu tego fragmentu.

Przepisy dotyczące pokarmów, dane przez Boga w Księdze Kapłańskiej 11, pozostają niezmiennie i nigdy nie były przedmiotem tej wizji. Potwierdzają to działania i słowa samego Piotra. Prawdziwe przesłanie wizji dotyczy przełamywania barier między ludźmi — a nie zmiany wiecznych przykazań Bożych.

FAŁSZYWY ARGUMENT: „Sobór jerozolimski zdecydował, że poganie mogą jeść wszystko, byle nie było duszone ani z krwią”

PRAWDA:

Sobór Jerozolimski (Dzieje Apostolskie 15) jest często błędnie interpretowany jako dowód na to, że poganom pozwolono zignorować większość przykazań Bożych i stosować się jedynie do czterech podstawowych wymagań. Jednak dokładna analiza pokazuje, że decyzje tego soboru nie miały na celu zniesienia Bożych praw dla pogan, ale ułatwienie im początkowego uczestnictwa we wspólnotach mesjańskich Żydów.

CZEGO DOTYCZYŁ SOBÓR JEROZOLIMSKI?

Główne pytanie poruszane na soborze dotyczyło tego, czy poganie muszą w pełni poddać się całej Torze — włącznie z obrzezaniem — zanim będą mogli usłyszeć Ewangelię i uczestniczyć w zgromadzeniach pierwszych mesjańskich wspólnot.

Przez wieki tradycja żydowska nauczала, że poganin musi stać się w pełni posłusznym Torze — obejmując m.in. obrzezanie, przestrzeganie szabatu, prawa dietetyczne i inne przykazania — zanim Żyd mógł swobodnie z nim przebywać (patrz Mateusza 10:5-6; Jana 4:9; Dzieje Apostolskie 10:28). Decyzja soboru oznaczała przełom: uznano, że poganie mogą rozpocząć swoją drogę wiary bez natychmiastowego wypełniania wszystkich tych przepisów.

CZTERY POCZĄTKOWE WYMAGANIA DLA ZGODY

Sobór postanowił, że poganie mogą uczestniczyć w zgromadzeniach takimi, jakimi są, pod warunkiem, że będą unikać następujących praktyk (Dzieje Apostolskie 15:20):

1. **Pokarm zanieczyszczony przez bożki:** Unikać spożywania mięsa ofiarowanego bożkom, ponieważ bałwochwalstwo było głęboko obraźliwe dla wierzących Żydów.

2. **Niemoralność seksualna:** Powstrzymywać się od grzechów seksualnych, powszechnych w praktykach pogańskich.
3. **Mięso ze zwierząt duszonych:** Unikać jedzenia zwierząt zabitych w niewłaściwy sposób, ponieważ zawierają krew — zakazaną przez prawo Boże.
4. **Krew:** Unikać spożywania krwi — praktyki wyraźnie zabronionej w Torze (Kapłańska 17:10-12).

Te wymagania nie stanowiły streszczenia wszystkich praw, których poganie mieli przestrzegać. Były one punktem wyjścia, mającym na celu zapewnienie pokoju i jedności między wierzącymi Żydami i poganami we wspólnych zgromadzeniach.

CZEGO TA DECYZJA NIE OZNACZAŁA

Twierdzenie, że te cztery wymagania były jedynymi, jakie poganie muszą spełnić, aby podobać się Bogu i otrzymać zbawienie, jest absurdem.

- **Czy poganie mogli łamać Dziesięć Przykazań?**
 - Czy mogli czcić innych bogów, nadużywać imienia Bożego, kraść lub zabijać? Oczywiście, że nie. Taki wniosek byłby sprzeczny z całym nauczaniem Pisma o Bożych oczekiwaniach względem sprawiedliwości.
- **Punkt wyjścia, nie punkt końcowy:**
 - Sobór zajął się natychmiastową potrzebą dopuszczenia pogan do uczestnictwa w zgromadzeniach mesjańskich Żydów. Zakładano, że z czasem będą wzrastać w poznaniu i posłuszeństwie.

Dzieje Apostolskie 15:21 PRZYNOSI WYJAŚNIENIE

Decyzja soboru zostaje wyjaśniona w Dzieje Apostolskie 15:21:

„Zakon Mojżesza [Tora] jest bowiem głoszony od dawna w każdym mieście i co szabat czytany w synagogach.”

Ten werset pokazuje, że poganie mieli nadal poznawać Boże prawa, uczestnicząc w nabożeństwach synagogałnych i słuchając czytania Tory. Sobór nie zniósł przykazań Bożych, lecz ustanowił praktyczne podejście, by poganie mogli rozpocząć swoją drogę wiary bez przytłoczenia ich od razu całością przykazań.

KONTEKST NAUCZANIA JEZUSA

Sam Jezus podkreślał znaczenie Bożych przykazań. Na przykład w Mateusza 19:17, w Łukasza 11:28 oraz w całym Kazaniu na Górze (Mateusza 5–7), Jezus potwierdza konieczność przestrzegania Bożych praw — takich jak zakaz morderstwa, cudzołóstwa, miłość bliźniego i wiele innych. Te zasady były fundamentem i nie mogły zostać odrzucone przez apostołów.

WNIOSKI DOTYCZĄCE TEGO FAŁSZYWEGO ARGUMENTU

Sobór Jerozolimski nie stwierdził, że poganie mogą jeść wszystko lub ignorować Boże przykazania. Dotyczył konkretnego problemu: jak umożliwić poganom udział w mesjańskich wspólnotach bez konieczności natychmiastowego przyjęcia całej Tory. Cztery wymagania były praktycznymi krokami mającymi na celu zachowanie pokoju w mieszanych wspólnotach żydowsko-pogańskich.

Oczekiwanie było jasne: poganie mieli stopniowo wzrastać w poznaniu Bożych praw poprzez słuchanie Tory, która była czytana w każdą sobotę w synagogach. Twierdzenie przeciwne wypacza sens decyzji soboru i ignoruje szersze nauczanie Pisma Świętego.

FAŁSZYWY ARGUMENT: „*Apostoł Paweł nauczał, że Chrystus zniósł konieczność posłuszeństwa Bożemu Prawu, by dostąpić zbawienia*”

PRAWDA:

Wielu przywódców chrześcijańskich — jeśli nie większość — błędnie naucza, że apostoł Paweł sprzeciwiał się Bożemu Prawu i pouczał pogan, by nie przestrzegali przykazań. Niektórzy nawet twierdzą, że posłuszeństwo Bożym przykazaniom może zagrozić zbawieniu. Taka interpretacja doprowadziła do poważnego zamieszania teologicznego.

Uczeni, którzy nie zgadzają się z tym poglądem, starali się wnikliwie wyjaśnić kontrowersje wokół pism Pawła, próbując wykazać, że jego nauczanie zostało źle zrozumiane lub wyrwane z kontekstu, szczególnie w odniesieniu do Prawa i zbawienia. Nasze dzieło jednak przyjmuje inne stanowisko.

DALSZE TŁUMACZENIE PAWŁA JEST DROGĄ BŁĘDNĄ

Uważamy, że niepotrzebne — a nawet obraźliwe wobec Pana — jest podejmowanie wielkich wysiłków, aby tłumaczyć stanowisko Pawła względem Prawa. Taki zabieg wynosi Pawła, zwykłego człowieka, do pozycji równej — lub wyższej — od proroków Bożych, a nawet samego Jezusa.

Właściwe podejście teologiczne polega na zbadaniu, czy Pisma poprzedzające Pawła zapowiadały lub popierały ideę, że po Jezusie przyjdzie ktoś, kto nauczy czegoś sprzecznego z Bożymi przykazaniami. Gdyby istniało takie ważne proroctwo, mielibyśmy podstawy, by uznać nauczanie Pawła w tej sprawie za pochodzące od Boga i godne pełnego zrozumienia i przyjęcia.

BRAK PROROCTW O PAWLE

W rzeczywistości Pismo nie zawiera żadnych proroctw o Pawle — ani o żadnym innym człowieku — który miałby przynieść przesłanie znoszące Boże przykazania. Jedynymi postaciami zapowiedzianymi w Starym Testamencie, które pojawiają się w Nowym Testamencie, są:

1. **Jan Chrzciciel:** Jego rola jako poprzednika Mesjasza została zapowiedziana i potwierdzona przez Jezusa (np. Izajasza 40:3, Malachiasza 4:5-6, Mateusza 11:14).
2. **Judasza Iskariota:** Wzmianki pośrednie znajdują się w takich fragmentach jak Psalm 41:9 i Psalm 69:25.
3. **Józef z Arymatei:** Izajasza 53:9 pośrednio odnosi się do niego jako tego, który zapewnił Jezusowi miejsce pochówku.

Poza tymi osobami nie istnieją żadne proroctwa o kimkolwiek — a tym bardziej o kimś z Tarsu — kto zostałby posłany, aby unieważnić Boże przykazania lub nauczać, że poganie mogą być zbawieni bez posłuszeństwa Jego wiecznemu Prawu.

CO JEZUS PRZEPOWIEDZIAŁ, ŻE NASTĄPI PO JEGO WNIĘBOWSTĄPIENIU

Jezus wypowiedział wiele proroctw dotyczących tego, co nastąpi po zakończeniu Jego ziemskiej misji, w tym:

- **Zniszczenie Świątyni** (Mateusza 24:2).
- **Prześladowania Jego uczniów** (Jana 15:20, Mateusza 10:22).
- **Rozprzestrzenienie się orędzia o Królestwie pośród wszystkich narodów** (Mateusza 24:14).

Jednak nigdzie nie znajdziemy wzmianki o kimkolwiek z Tarsu — a tym bardziej o Pawle — który miałby otrzymać autorytet do nauczania nowej lub sprzecznej z dotychczasową doktryną dotyczącej zbawienia i posłuszeństwa.

PRAWDZIWY TEST DLA PISM PAWŁA

To nie znaczy, że należy odrzucać pisma Pawła ani Piotra, Jana czy Jakuba. Należy jednak podchodzić do nich z ostrożnością, upewniając się, że każda interpretacja jest zgodna z podstawowymi Pismami: Prawem i Prorokami Starego Testamentu oraz nauką Jezusa zawartą w Ewangeliach.

Problem nie leży w samych pismach, lecz w interpretacjach narzuconych przez teologów i przywódców kościelnych. Każda interpretacja nauczania Pawła musi być poparta:

1. **Starym Testamentem:** Prawem Bożym objawionym przez Jego proroków.
2. **Czterema Ewangeliami:** Słowami i czynami Jezusa, który przestrzegał i potwierdzał Prawo.

Jeśli dana interpretacja nie spełnia tych kryteriów, nie powinna być przyjmowana jako prawda.

WNIOSKI DOTYCZĄCE TEGO FAŁSZYWEGO ARGUMENTU

Argument, że Paweł nauczał o zniesieniu Bożych przykazań, w tym przepisów dietetycznych, nie ma poparcia w Piśmie. Żadne proroctwo nie zapowiada takiego przesłania, a sam Jezus potwierdzał ważność Prawa. Dlatego wszelkie nauki, które twierdzą inaczej, muszą być skonfrontowane z niezmiennym Słowem Bożym.

Jako naśladowcy Mesjasza, jesteśmy powołani do tego, by dążyć do zgodności z tym, co Bóg już objawił i zapisał — a nie do polegania na interpretacjach, które przeczą Jego wiecznym przykazaniom.

Cztery kopyta różnych zwierząt — niektóre rozdzielone, inne zwarte — ilustrują biblijne prawo o zwierzętach czystych i nieczystych według Księgi Kapłańskiej 11.

NAUCZANIE JEZUSA — PRZEZ SŁOWO I PRZYKŁAD

Prawdziwy uczeń Chrystusa kształtuje całe swoje życie na Jego wzór. Jezus jasno powiedział, że jeśli Go miłujemy, będziemy posłuszni Ojcu i Synowi. Nie jest to wymaganie dla ludzi słabych, lecz dla tych, którzy mają wzrok utkwiony w Królestwie Bożym i są gotowi zrobić wszystko, by osiągnąć życie wieczne — nawet jeśli oznacza to sprzeciw ze strony przyjaciół, kościoła czy rodziny. Przykazania

dotyczące włosów i brody, tzitzit, obrzezania, szabatu oraz zakazanych pokarmów są ignorowane przez niemal całe chrześcijaństwo — a ci, którzy odmawiają pójścia za tłumem, **z pewnością doświadczą prześladowania**, tak jak zapowiedział Jezus (Mateusza 5:10). Posłuszeństwo wobec Boga wymaga odwagi, ale nagrodą jest wieczność.

ZAKAZANE POKARMY WEDŁUG PRAWA BOŻEGO

Prawo dietetyczne Boże, opisane w Torze, precyzyjnie określa, które zwierzęta Jego lud może spożywać, a których musi unikać. Instrukcje te podkreślają świętość, posłuszeństwo i oddzielenie od praktyk, które kalają. Poniżej znajduje się szczegółowa i opisowa lista zakazanych pokarmów wraz z odniesieniami biblijnymi.

1. ZWIERZĘTA ŁĄDOWE, KTÓRE NIE PRZEŻUWAJĄ POKARMU LUB NIE MAJĄ ROZDWOJONYCH KOPYT

- Zwierzęta są uznawane za nieczyste, jeśli nie posiadają jednej lub obu tych cech.
- **Przykłady zakazanych zwierząt:**
 - Wielbłąd (*gamał*, גָּמָל) – przeżuwa pokarm, ale nie ma rozdzielonych kopyt (Kapłańska 11:4).
 - Koń (*sus*, סוס) – nie przeżuwa pokarmu i nie ma rozdzielonych kopyt.
 - Świnia (*chazir*, חֵזִיר) – ma rozdzielone kopyta, ale nie przeżuwa pokarmu (Kapłańska 11:7).

2. STWORZENIA WODNE BEZ PŁETW I ŁUSEK

- Dozwolone są tylko ryby posiadające zarówno płetwy, jak i łuski. Stworzenia, którym brakuje którejkolwiek z tych cech, są nieczyste.
- **Przykłady zakazanych stworzeń:**
 - Sum – brak łusek.
 - Skorupiaki – krewetki, kraby, homary, małże.
 - Węgorze – brak płetw i łusek.
 - Kałamarnice i ośmiornice – nie mają ani płetw, ani łusek (Kapłańska 11:9-12).

3. PTAKI DRAPIEŻNE, PADLINOŻERNE I INNE ZAKAZANE GATUNKI

- Prawo wskazuje konkretne ptaki, których nie wolno spożywać — zazwyczaj są to ptaki drapieżne lub żywiące się padliną.
- **Przykłady zakazanych ptaków:**
 - Orzeł (*neszer*, נֶשֶׁר) (Kapłańska 11:13).
 - Sęp (*da'ah*, דָּאָה) (Kapłańska 11:14).
 - Kruk (*orev*, עֹרֵב) (Kapłańska 11:15).
 - Sowy, jastrzębie, kormorany i inne (Kapłańska 11:16-19).

4. LATAJĄCE OWADY CHODZĄCE NA CZWORAKACH

- Latające owady są na ogół nieczyste, chyba że posiadają zgięte odnóża umożliwiające skakanie.
- **Przykłady zakazanych owadów:**

- Muchy, komary, chrząszcze.
- Szarańcze i koniki polne są jednak wyjątkiem i są dozwolone (Kapłańska 11:20-23).

5. **ZWIERZĘTA PEŁZAJĄCE PO ZIEMI**

- Każde stworzenie poruszające się po brzuchu lub mające wiele nóg i pełzające po ziemi jest nieczyste.
- **Przykłady zakazanych stworzeń:**
 - Węże.
 - Jaszczurki.
 - Myszy i krety (Kapłańska 11:29-30, 11:41-42).

6. **MARTWE LUB ROZKŁADAJĄCE SIĘ ZWIERZĘTA**

- Nawet w przypadku zwierząt czystych, każda padlina, która zdechła sama lub została rozszarpana przez drapieżniki, jest zakazana do spożycia.
- **Odniesienie:** Kapłańska 11:39-40, Wj 22:31.

7. **KRZYŻOWANIE GATUNKÓW**

- Choć nie dotyczy bezpośrednio diety, krzyżowanie gatunków jest zakazane, co sugeruje również troskę o właściwe praktyki w produkcji żywności.
- **Odniesienie:** Kapłańska 19:19.

Instrukcje te ukazują pragnienie Boga, aby Jego lud był odrębny i czcił Go nawet poprzez swoje wybory żywieniowe. Przestrzegając tych praw, Jego naśladowcy okazują posłuszeństwo i szacunek wobec świętości Jego przykazań.